

[Anker Jørgensen.]

nedsatte udvalg har også henstillet andre ting end lige netop disse to. Det har henstillet til arbejdsministeren rent administrativt at sørge for sådanne ændringer, at de unge under 18 år får mulighed for at kunne deltage i uddannelsen for ikke-faglærte, der jo ellers rent principielt først og fremmest drejer sig om ikke-faglærte over 18 år.

En anden ting, som man også henviser til arbejdsministeren, er, at der skal være adgang for faglærte arbejdere, arbejdsledere og selvstændige erhvervsdrivende til at deltage i kursus inden for rammerne af loven om uddannelse af ikke-faglærte.

For de unges vedkommende vil jeg sige, at vi meget billiger en sådan administrativ bestemmelse, for der er ingen tvivl om, at netop de 17—18-årige kan have visse tilpavningsvanskeligheder til arbejdsmarkedet; derfor vil det være særlig hensigtsmæssigt.

Med hensyn til de faglærte, arbejdslederne og de selvstændige erhvervsdrivende har der allerede indarbejdet sig en vis begrænset praksis for, at sådanne deltager i kursus inden for loven om uddannelse af ikke-faglærte, og det vil derfor være ganske hensigtsmæssigt, at man sørger for administrativt at gøre dette til noget helt normalt.

Vi håber, at ministeren vil have held til at finde en god løsning på disse problemer, og jeg vil gerne i det udvalg, der bliver nedsat, høre lidt nærmere om, hvorledes arbejdsministeren har tænkt sig at gennemføre sådanne administrative bestemmelser.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige en lille smule om denne uddannelseslov i øvrigt. Jeg synes for det første, at det er et meget imponerende arbejde, der er udført under loven om uddannelse af ikke-faglærte. Tilslutningen til disse uddannelser har været i stadig stigen. Antallet af brancheudvalg er også øget ganske betydeligt. Vi har nu omkring 25 brancheudvalg, der dækker ca. 80 pct. af hele arbejdsmarkedet for ikke-faglærte, og det vil sige, at vi er kommet meget langt.

Sidst vi drøftede denne lov, var situationen den, at man var lidt utilfreds med — det gav bl. a. jeg udtryk for — at landbrugsområdet endnu ikke havde fået sit særlige brancheudvalg, og at kvinderne ikke i tilstrækkelig udstrækning syntes at deltage i denne undervisning. Nu har vi fået et

landbrugsbrancheudvalg, og vi har konstateret, at kvindernes andel i disse kursus er steget fra 7 til 14 pct.

I det år, der forestår, regner man med at komme op på 18.000 deltagere i uddannelserne; det er en stadig fremadgående tendens, og akkurat det samme gør sig gældende for de faglærte, som får en efteruddannelse.

Der er imidlertid et spørgsmål om investeringerne i uddannelse af ikke-faglært arbejdskraft. Jeg har noteret, at f. eks. Ålborgs specialarbejderskole i den sæson, vi nu står midt i, ikke alene har været fuldt belagt, men at man også har måttet sige nej til et betydeligt antal, som ønskede at deltage i kursusvirksomhed. Man har en meget betydelig venteliste og det til trods for, at man fra Ålborg specialarbejderskole har gjort meget for at klare spidsbelastningen ved et samarbejde, et dygtigt tilrettelagt samarbejde, med den lokale tekniske skole.

Jeg kan også oplyse, at Fyns specialarbejderskole har måttet afvise et betydeligt antal, som har ønsket at deltage i undervisningen, og i en tid, hvor man efterlyser arbejdskraft, som kan sine ting, er det naturligvis uheldigt, at vi ikke kan følge med i udviklingen.

Jeg mener også, at det på denne baggrund er helt utroligt, at regeringen i det hele taget har kunnet tillade sig at overveje nedskæringer og rent faktisk også har foretaget nedskæringer i investeringsplanerne på 2,2 mill. kr. Netop når man betænker, at de borgerlige partier i tide og især i utide har talt om de hæmmende faggrænser på arbejdsmarkedet, om den forfærdelige manglende bevægelighed — vi hørte det også for et øjeblik siden — ja, så må man sige, at det er jo egentlig mærkeligt, at det middel, det værktøj, som kunne bidrage til at nedbryde faggrænserne, som kan bidrage til at skaffe større bevægelighed, at dette middel, som loven om uddannelse af ikke-faglærte rent faktisk er, søger man ikke at udnytte effektivt nok, nej, man gør oven i købet det modsatte, man foretager begrænsninger. Jeg tror, jeg har ret, når jeg siger, at investeringen på ca. 42 mill. kr. i denne uddannelse er en god investering, en investering, som vil forrente sig, og som — det må jeg også have lov at sige til den nuværende